കേരളത്തിലെ കൃഷി നഷ്ടത്തിലായതെന്തുകൊണ്ട്?

ഒഴിച്ചിട്ട ഭാഗത്ത് എന്തും എഴുതാം. നെല്ല്, തെങ്ങ്, കപ്പ, വാഴ, റബർ, പച്ചക്കറി.... തത്കാലം നെല്ലിൽ തുടങ്ങാം.

ചെലവ് വരവിനേക്കാൾ വലുതാവുമ്പോഴാണ് നഷ്ടം വരുന്നത്. കേരളത്തിലെ കൃഷിച്ചെലവിനേക്കാൾ വരവ് വിളവ് വിറ്റുണ്ടാവണമെങ്കിൽ കാർഷികോത്പന്നങ്ങൾക്ക് 'കൊള്ള വില' കിട്ടണം. റബറിന് കിലോ 62 രൂപയായാൽ ലാഭവും 25 രൂപയായാൽ നഷ്ടവുമാണല്ലോ. നെല്ലിന് ക്വിന്റലിന് 500 രൂപ കിട്ടിയാൽ നഷ്ടമാണ്. 1500 കിട്ടിയാൽ ലാഭമാവും.

റബർ കൃഷിയെ സംരക്ഷിക്കാൻ റബർ ഇറക്കുമതി നിർത്തിവയ്ക്കണം എന്ന് കർഷകർ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അതു ന്യായമായ ആവശ്യമാണെന്ന് നമുക്ക് ബോധ്യവുമുണ്ട്. കേരളത്തിൽ മാത്രമാണ് ഇന്ത്യയിലെ റബർ കൃഷി. ഇറക്കുമതി നിലച്ചാൽ കേരളത്തിലെ റബറിന് കിലോ 70 രൂപ ഇപ്പോൾ കിട്ടും. റബർ കർഷകന്റെ കഷ്ടകാലം മാറും. റബർ വെട്ടുന്നവനും തൈ നടുന്നവനും കൂടുതൽ വേതനം കിട്ടും. കൂടുതൽ വേതനം എന്നത് തൊഴിലാളിയുടെ മൗലികാവകാശമാണ്. കൂടുതൽ ലാഭം എന്നതു മുതലാളിയുടെയും.

ഇതേ രീതിയിൽ നെൽകൃഷിയേയും സംരക്ഷിക്കാം. നെല്ല്/ അരി വിദേശത്തുനിന്ന് ഇറക്കുമതി ചെയ്യരുത്. ആന്ധ്രയിലും പഞ്ചാബിലും ഉണ്ടാവുന്ന അരിയാണ് റേഷൻ കടയിലും പലചരക്ക് കടയിലും നിന്നും കേരളത്തിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും വാങ്ങി ആഹരിക്കുന്നത്. വിദേശിയായ ഈ അരിയെ ബഹിഷ്ക്കരിക്കുക. കേരളത്തിലെ അരി മാത്രം കേരളത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുക. കേരളത്തിലെ ഭക്ഷ്യധാന്യാവശത്തിന്റെ പത്തു ശതമാനം നിറവേറ്റാൻ പോലും കേരളത്തിലെ നെൽകൃഷിക്ക് സാധ്യമല്ല. ഫലം ഭക്ഷ്യക്ഷാമം, പൂഴ്ത്തിവയ്പ്, കരിഞ്ചന്ത. ഭരണകൂടത്തിന്റെ അടിത്തറയിളക്കുന്ന ഈ നടപടി ഒരു ഗവൺമെന്റും ചെയ്യില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വഴിക്ക് നെൽകൃഷി സംരക്ഷിക്കുക അസാധ്യമാണ്.

അഥവാ നെല്ലിന് ക്വിന്റലൊന്നിന് 1500 രൂപ കിട്ടിയെന്നിരിക്കട്ടെ, അരിയുടെ വില കിലോവിന് 15 രൂപയിൽനിന്ന് 40 രൂപയായെന്നിരിക്കട്ടെ, കർഷകത്തൊഴിലാളി 500 രൂപ കൂലി ചോദിച്ചാൽ കർഷകൻ കൊടുക്കണം. കേരളത്തിൽ ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്ക് മിതമായിട്ടൊന്ന് ജീവിക്കണമെങ്കിൽ അത്രയെങ്കിലും വേണം (അഥവാ ചോദിച്ച കൂലി കൊടുത്തില്ലെങ്കിലോ? പിന്നെ നടക്കുന്നതൊക്കെ പ്രബുദ്ധ കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരികോന്നമനത്തിന് മുതൽകൂട്ടായിരിക്കും).

40 രൂപയ്ക്ക് അരി വാങ്ങി ഉണ്ണുന്നവരുടെ എണ്ണം 1500 രൂപയ്ക്ക് നെല്ല് വില്ക്കുന്നവരുടേതിനേക്കാൾ വളരെയേറെയുള്ളതിനാൽ, മികച്ച വോട്ടുബാങ്കായ കേരളത്തിൽ ഈ പരീക്ഷണം വേണ്ട.

ഇനി വഴിയെന്ത്? കൃഷിച്ചെലവ് യന്ത്രവത്ക്കരണം വഴി കുറയ്ക്കാം. ഉദാരമായി സബ്സിഡി നല്കിക്കൊണ്ട് ഗവൺമെന്റിന് നെല്കൃഷി നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യാം.

കൃഷിഭൂമിയുടെ 'തുണ്ടുവത്ക്കരണം' ഒഴിവാക്കുകയോ കൂട്ടുകൃഷി നടപ്പിൽ വരുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നതും നെൽകൃഷിയെ ഒരു പരിധി വരെയെങ്കിലും പിടിച്ചുനിർത്തും. എന്തിനാണിങ്ങനെയൊക്കെ തന്ത്രപ്പെട്ട് നെൽകൃഷി ചെയ്യുന്നത്? കൃഷി എന്നത് ഒരാചാരണമാണോ? എന്നു മുതലാണ് നെൽകൃഷി നഷ്ടത്തിലായത്? മറിച്ചും ചോദിക്കാം. എന്നാണ് നെൽകൃഷി ലാഭകരമായിരുന്നത്?.

ഇവിടെ നെൽകൃഷി എന്നും പ്രകൃതിക്ക് വിധേയമായിരുന്നു. അതിവൃഷ്ടിയും അനാവൃഷ്ടിയും വൃശ്ചിക ക്കാറ്റിനും മഞ്ഞിനും എല്ലാം വിധേയമായ നെല്ല്, ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു താളം തെറ്റുന്നതിന്റെ ഫലമായി രോഗബാധയ്ക്കും വിളമോശത്തിനും നഷ്ടത്തിനും വിധേയമായിരുന്നു എക്കാലവും.

ഒരിടക്കാലത്ത് മൂന്നോ നാലോ വർഷം നെൽകൃഷി ലാഭകരമാവുകയുണ്ടായി. അരിക്ഷാമം നിമിത്തമുണ്ടായ വില വർധനയായിരുന്നു കാരണം. വിൽക്കുന്നവന്റെ കൂടെയല്ല, വാങ്ങുന്നവന്റെ കൂടെയാണ് നില്ക്കേണ്ടത് എന്ന് ഭരണകൂടത്തിന് ബോധ്യമായ കാലഘട്ടമായിരുന്നു അതെന്നു കൂടി ഓർക്കണം.

നെൽകൃഷി ലാഭകമാണെന്നു കണ്ടു കർഷകർ കടുംകൃഷിയിലേക്കും ഭൂവികസനത്തിലേക്കും തിരിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും നെല്ലുവില സ്തംഭിച്ചുനില്ക്കുകയും ഇടിഞ്ഞുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തിരുനനു. നെൽകൃഷി ചെയ്യുന്ന ഭൂമിയുടെ വിസ്തൃതിയിൽ വന്ന ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകൾ പഠിച്ചാൽ ഈ വസ്തുത കൃത്യമായി മനസിലാവും.

ഈ പതനം 86 ന് മുമ്പു തന്നെ നടന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതായത് ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ലീവറിന്റെ ചെയർമാൻ, ടി. തോമസ് നെൽവയൽ നികത്തൽ പദ്ധതിയുമായി കേരളത്തിൽ എത്തുന്നതിനു മുമ്പ്.

നെൽകൃഷി ദുഷ്ക്കരമാക്കിയ മറ്റു ചില സംഗതികൾ കൂടിയുണ്ട്. കർഷകത്തൊഴിലാളികളെ നെൽകൃഷി ചെയ്യാൻ കിട്ടാതായതാണ് അതിലൊന്ന്. നെൽകൃഷിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തൊഴിലുകൾക്ക് നെല്ലു തന്നെ വേതനമായി ലഭിച്ചിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അറുപതുകളും എഴുപതുകളും. ഭക്ഷ്യധാന്യമായ അരി കൈവശം വരാനുള്ള ഒരേയൊരു വഴി 'നെല്ലിനു പണിയെടുക്കുക' യായിരുന്നു. എന്നാൽ പൊതുവിതരണ ശൃംഖലയിൽ 'ആളൊന്നുക്ക് ഇത്ര കിലോ അരി' ഉണ്ടായപ്പോൾ അതു വാങ്ങാനുള്ള പണം കൈവശം വരുത്തുകയാണ് കൂടുതൽ എളുപ്പം എന്ന് എഴുപതുകളിൽ തന്നെ കർഷക തൊഴിലാളിയ്ക്ക് ബോധ്യമാവുകയുണ്ടായി. 'കാശായിട്ട് കൂലി തരാമെങ്കിൽ പണിയ്ക്ക് വരാം' എന്ന് വില പേശാനുള്ള ശേഷി തൊഴിലാളിക്ക് കൈവന്നു.

അതേ കാല്ത്തു തന്നെയാണ് ഗൾഫ് പണം കേരളത്തിലേക്കു കൂടുതൽ ഒഴുകാൻ തുടങ്ങിയത്. അതു പുതിയൊരു കെട്ടിട നിർമാണ സംസ്കാരം ഇവിടെ രൂപപ്പെടുത്തിയതോടെ കർഷക തൊഴിലാളികൾ അതിലേക്ക് ആവഹിക്കപ്പെട്ടു. കേരള ഗവൺമെന്റിന്റെ തൊഴിലാളി ക്ഷേമ പ്രവർത്തനങ്ങളും പട്ടികജാതി ക്ഷേമ പ്രവർത്തനങ്ങളും തൊഴിലാളികളെ ചേറും ചെളിയും നിറഞ്ഞ നെൽപ്പാടങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്നു നില്ക്കാൻ സഹായിച്ചു. ഏറ്റവും അനാകർഷകമായ തൊഴിലായി നെൽകൃഷി മാറിക്കഴിഞ്ഞു.

ശേഷിച്ച തൊഴിലാളികളെക്കൊണ്ട് കൃഷിപ്പണി നിർവഹിക്കുക അസാധ്യമായിരുന്നു. ഒരു പാടശേഖരത്തിൽ ഒരേ സമയം കൊത്തും കിളയും ഞാറുപറിയും നടലും കൊയ്ത്തും നടത്തേണ്ടിയിരിക്കെ ചുരുക്കം ചില തൊഴിലാളികളെ വച്ച് നെൽകൃഷി നടത്തുക അസാധ്യമാണ്. യഥാസമയം യന്ത്രവത്ക്കരണം നടത്തുന്നതിന് കേരളത്തിലെ വോട്ടുബാങ്ക് രാഷ്ട്രീയം തടസം നില്ക്കുകയും ചെയ്തതോടെ നെൽകൃഷി സ്തംഭനാവസ്ഥയിലെത്തി. (യന്ത്രവത്ക്കരണത്തിനെതിർ നിന്നത് ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ലിവർ ആണ് എന്ന് ജാഗ്രതയുടെ കേരളീയം ഒക്ടോ: 99)

അതേസമയം കേരളത്തിലേക്ക് മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന് അരി പ്രവഹിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ടറി റേഷനിംഗിന്റെ പേരിൽ റേഷൻ കടകളിലെത്തുന്ന അരിയിൽ നല്ലൊരു ഭാഗം കാർഡുടമകൾ വാങ്ങാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പൊതുവിപണിയിലേക്ക് കൂടിയ വിലയ്ക്ക് മറിച്ചു വില്ക്കപ്പെടുന്നു. പൊതുവിപണിയിൽ ആന്ധ്രയിലേയും പഞ്ചാബിലേയും അരി വിന്നു നിറയുന്നു. താരതമ്യേന വളരെ കുറഞ്ഞ വേതന നിരക്കുള്ള ഇതര സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നെൽകൃഷി വളരെ ചെവു കുറഞ്ഞതാവുമ്പോൾ മെച്ചപ്പെട്ട ലാഭശതമാനത്തോടെ അരി കേരളമാകുന്ന വിപണിയിലെത്തിക്കാൻ കഴിയുന്നു.

നെല്ല് കുത്തി അരിയാക്കി കഞ്ഞി വെച്ചു കുടിയ്ക്കുകയും ചേമ്പും ചേനയും പുഴുങ്ങി ഉപദംശമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന കേരളീയന്റെ കൈകൾക്ക് ധനവിനിയോഗ ശേഷിയുണ്ടാവാൻ വേണ്ടി,അതുവഴി തങ്ങളുടെ സോപ്പും പേസ്റ്റും പൗഡറും വിറ്റഴിയാൻ വേണ്ടി, ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ലിവർ ഇവിടത്തെ നെൽകൃഷി നശിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു എന്നു കേട്ടാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളൊക്കെ ആലോചിക്കാം.. എന്നാൽ കേരളീയർക്ക് പല്ലുതേയ്ക്കാൻ വേണ്ട ഉമിക്കരിയുണ്ടാക്കാൻ ഉമി കിട്ടാതായതു കൊണ്ടു ടൂത്ത് പേസ്റ്റ് വാങ്ങാൻ അവർ നിർബന്ധിതരായി എന്നു വായിച്ചാൽ ചത്തവർ പോലും ചിരിച്ചുപോകും.

നെൽകൃഷി തകർന്ന കാലത്ത് മറ്റു ചില വിളകൾക്ക് ധനസഹായം ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു എന്നത് സത്യം തന്നെ. അതുകൊണ്ടു നെൽകൃഷിക്കാർ അതുപേക്ഷിച്ച് മറ്റു വിളകൾ കൃഷി ചെയ്തു. അതുമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഭൂമി തരിശിടുക തന്നെ ചെയ്തേനേ. ഇപ്പോൾ കേരളത്തിലെ നാണ്യവിളകളും ഭക്ഷ്യവിളകളും അസ്ഥിരമായ മാർക്കറ്റിലാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. ഈ വർഷം അടയ്ക്കായും കുരുമുളകും സ്കോർ ചെയ്യുന്നു. അടുത്ത വർഷം എന്താവുമെന്നാർക്കറിയാം? ഇക്കാര്യം നന്നായറിയുന്ന 'കർഷകശ്രീകൾ' ബഹുവിളകൾ കൃഷി ചെയ്തു നഷ്ടം ഒഴിവാക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും വിളയ്ക്ക് ഓരോ വർഷം വില കൂടുമ്പോൾ അതിലെ ലാഭം മറ്റു നഷ്ടങ്ങൾ നികത്തുന്നു. ഒരിക്കലും നല്ല വില കിട്ടാത്ത വിള നെല്ലു മാത്രവും.

പഴയ ചോദ്യത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു പോകട്ടെ.

ഇത്രയൊക്കെ തത്രപ്പെട്ട് നെൽകൃഷി ചെയ്യുന്നതെന്തിന്? കാർഷിക രംഗത്തെ യന്ത്രവത്ക്കരണം ഫലപ്രദമായി നടപ്പിലാക്കാനും നെൽകർഷകന്റെ നഷ്ടം നികത്താനും കഴിയാത്ത ഭരണകൂടത്തിന് നെൽകൃഷി ചെയ്യണം എന്ന് ആജ്ഞാപിക്കാനുള്ള ധാർമികമായ അവകാശമേയില്ല.

കെ.ആർ. ഇന്ദിര
പ്രോഗ്രാം എക്സിക്യൂട്ടീവ്
ആകാശവാണി, തൃശൂർ